

Pravljice našega otroštva

RADIO SLOVENIJA 1, 26.04.2022, **RADIJSKI DNEVNIK**, 18:43

ROK KUŽEL (voditelj)

Zdaj pa v predstavi Pravljice našega otroštva, ki je nastala v koprodukciji Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica in **Prešernovega gledališča** Kranj. Kako pravljica vplivajo na otroško psiho in kakšne predstave jim ponujajo o svetu sta le dve vprašanji, ki ju predstava odpira. Krstno uprizoritev je bila sinoči v Kranju, predstavo so soustvarili igralci Iztok Mlakar, **Doroteja Nadrah**, **Vesna Pernarčič**, Darja, Reichman **Blaž Setnikar**, Urška Taufer in Gregor Zorc ob podpori režiserja Jerneja Lorencija in dramaturga Matica Starine. Nekaj vtisov je strnil, Dušan Rogelj.

DUŠAN ROGELJ (novinar)

Pravljice niso kar tako. Skoznje smo si razlagali svet, strašljive moči narave, predajali izročilo naslednikom, načela sobivanja v skupnosti, merilo človeškosti, prepoznavanja dobrega in zla. Vsedline naših srečanj z njimi v otroštvu so intimna snov, do katere so se režiserji igralci skušali dokopati spomnih, v podzavesti, jo razločiti od domišljenega, zdestilirati ti in jo domala po terapevtsko izgresti, z upovedovanjem in dopolniti s ponazoritvijo ter formo, ko se zgolj beseda ne zdi dovolj. Vzpostavljeno je nekakšno varno, udobno gnezdo z dekameronskim vzdušjem, ki omogoča prostor in polet pripovedim. V tem procesu so posamezni igralke in igralci segli bolj ali manj globoko v svojo notranjost. Vzpostavili, izpričali različno mero razumske in čustvene distance, odvisno od samorefleksije, odkritosrčnosti, nemara tudi od pripravljenosti na terapevtski mazohizem. Ko je pripoved v središču se ji ostali elementi podredijo. Svetloba redko loči oder od avditorija ali poudaril samo eno osebo. Glasba je tiha, v luči obreda smo skupaj, ob izpostavljanju intimne ni skrivanja. Predstava je večje komponiranje v pripovedno celoto, ki nam v treh urah in pol kaže, odpira vrata, ne le do naših lastnih intimnih svetov, temveč tudi do radosti in bridkosti ob ljudeh, ki so nas zaznamovali.